

ВЪ СТУПЛЕНІЕ

Сичките кумаи чловѣцы мислѣтъ и потвърждаватъ чи секіи языкъ само съ изворны дѣла, списателства, както стихотворны така и просто природоговорны (прозаически) на истинѣ ся шбогатыава, шкрашава и облагородява; а на противъ преводите по много го кваратъ и изшпачаватъ, а не що му съ шкрашеніето каквѣ помощъ приносятъ; но тва тѣхно мнѣніе е не основано и погрѣшно. Защото има и такива преводи, които сѣ, да река истинѣтъ, необходимо нужни и много ползоприноси, въ които весма голѣма за народѣтъ и языкѣтъ красна благодать почива. — Виссочината и духовната красота въ святото писаніе, пренося ся изъ единъ языкъ въ другій и прохода сичките языцы на землѣтъ тѣ. Много съмъ пѣти дълбоко размышлявалъ, както сѣ и други мѣдри чловѣцы често на таіѣ мисль дохождали, чи е сирѣчь святото писаніе станѣло причина да можатъ сичките раздны языцы помежду си да ся сравняватъ. Каква ли бы была Історіата на нашиѣтъ славенски языкъ, а така и нѣговото дълбоко основно дыренѣ безъ старо славенскіѣтъ преводъ на с. Писаніе и на пѣрвите